

शरत्काल (शरद् + काल) m. *Herbstzeit* RAGH. 12, 79. Spr. 2964. Verz. d. Oxf. H. 288, b, No. 688. wohl auch Buāg. P. 10, 33, 26 herzustellen für शरत्काव्य.

शरत्काव्य s. u. शरत्काल.

शरत्पद्म (शरद् + पद्म) n. eine im Herbst erscheinende Lotusblüthe Spr. 3066. = सिताम्भोज eine weisse Lotusblüthe RĀGĀN. im ÇKDr.

शरत्पर्वन् n. = शरद्दी eine Vollmondsnacht im Herbst TRIK. 1, 1, 108. °पर्वशशिन् Vollmond im Herbst LĀ. (III) 88, 18.

शरत्पुष्प (शरद् + पुष्प) n. *Tabernaemontana coronaria Willd.* RĀGĀN. im ÇKDr.

शरत्समय (शरद् + स०) m. *Herbstzeit* VENIS. ed. GRILL 3, 1. 2. 6. Verz. d. Oxf. H. 123, a, 36.

शरत्सस्य (शरद् + स०) n. *Herbstkorn* VARĀH. BRH. S. 10, 18. 40, 1; vgl. शरत्समुत्थानां सस्यानाम् 12.

शरद् UNĀDIS. 1, 129. f. TRIK. 3, 5, 1. 1) *Herbst* NIR. 4, 25. AK. 1, 1, 2, 19, 3, 4, 20, 95. H. 158. an. 2, 235. MED. d. 39. AV. 6, 55, 2. 8, 2, 22. 12, 1, 36. ÇAT. Br. 1, 5, 2, 12. 2, 1, 2, 1. 4, 3, 2, 17. 11, 2, 2, 32. TS. 2, 6, 2, 1. 5, 7, 2, 4. ĀÇV. GRHJ. 4, 8, 2. KAUC. 74. KHĀND. UP. 2, 5, 1. MAITRAUP. 6, 33. MBH. 3, 12182. R. 3, 22, 1. 4, 26, 25. 27, 23. RAGH. 4, 24. Spr. 3000. VARĀH. BRH. S. 12, 4. 8. fg. (शरत् st. सरित् zu lesen). 15, 15. 40, 12. 43, 6. Verz. d. Oxf. H. 97, b, 29. 288, b, No. 688. Buāg. P. 1, 5, 28. 2, 8, 5. 10, 20, 34. besteht aus den Monaten Kārttika und Mārgaśīrṣa Suçr. 1, 20, 4. 9. — 2) pl. poetisch für Jahr AK. 1, 1, 2, 20. 3, 4, 20, 95. H. 159. H. an. MED. HĀR. 258. HALĀJ. 1, 116. RV. 1, 72, 3. 89, 6. 2, 12, 11. 24, 5. 27, 10. 3, 32, 9. न यं जंरति शरदे न मासा न द्यावः 6, 24, 7. 38, 4. शतं जीवातु शरदः पुत्र्योः 10, 18, 4. 93, 16. TBH. 3, 1, 2, 2. 2, 1. KATHOP. 1, 23. MBH. 1, 7357. 3, 3054. 11934. R. 2, 54, 30 (32 GORR.). 94, 15. RAGH. 10, 1. UTTARAR. 7, 13 (11, 8). VARĀH. BRH. S. 69, 26. RĀGĀN-TAR. 1, 53. MĀRK. P. 16, 82. SĀH. D. 12, 14. — Vielleicht von 2. शर, also *Zeit der Reife*; vgl. NIR. 4, 25. — Vgl. शारत्क, शारद, शारदक, शारदिक.

शरद् 1) am Ende eines adv. comp. (°शरदम्) = शरद् *Herbst* P. 5, 4, 107. VOP. 6, 62. Vgl. उपशरदम्. — 2) f. स्त्री a) शरद् *Herbst* TRIK. 1, 1, 110. HALĀJ. 1, 113. ÇABDAR. im ÇKDr. HIOUEN-TSANG 1, 62 (es könnte auch शरद् gemeint sein). Jahr ÇABDAR. im ÇKDr. — b) N. pr. eines Frauenzimmers RĀGĀN-TAR. 8, 1825.

शरदत्त m. N. pr. eines Verfassers eines Gesetzbuchs Verz. d. Oxf. H. 285, a, 34.

शरदपड (1. शर + दपड) m. *Rohrhalm*: शरदपडानुदपडः (क्याः) MBH. 7, 1015. शरदपडः शरप्रकापड इव अनुदपडः पृष्ठवंशा येषां सितगौरपृष्ठा इत्यर्थः NILAK. — Vgl. शारदपायन.

शरदपडा (wie eben) f. N. pr. eines Flusses R. 2, 68, 15.

शरदत्त (शरद् + दत्त) m. *Ende des Herbstes, Winter* RĀGĀN. im ÇKDr.

शरदसिंहदेव m. N. pr. eines Fürsten Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 543, 6.

शरदिज्ञ (श०, loc. von शरद्, + 1. ज्ञ) adj. (f. स्त्री) im Herbst entstehend, — erscheinend, herbstlich P. 6, 3, 15. इन्द्र KATHĀS. 45, 409. शीतरश्मि Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 12, Cl. 44. धर्म UTTARAR. 39, 21 (53, 18). नद्यः RĀGĀN. im ÇKDr.

शरदुदाशय (शरद् + उ०) m. ein im Herbst entstehender Teich Buāg. P. 10, 31, 2.

शरदृत (शरद् + गत) adj. im Herbst erscheinend, herbstlich: मेघ R. 2, 44, 25.

शरद्विमासि (शरद् + वि०) m. *Herbstmond* Spr. (II) 3123.

शरद्वद (शरद् + रुद) adj. ein Teich im Herbst Buāg. P. 4, 7, 10.

शरद्वत् (von शरद्) 1) adj. bejahrt RV. 1, 181, 6. — 2) m. N. pr. eines Mannes P. 4, 1, 102. eines Sohnes oder entfernteren Nachkommen des Gotama MBH. 1, 2435. 5072. 7116. HARIV. 454. 1784 (शारद्वत् die neuere Ausg.). VP. 454. Verz. d. Oxf. H. 49, b, 40. Buāg. P. 1, 19, 9. 9, 21, 35. — Vgl. शारद्वत्.

शरद्वसु m. N. pr. eines Muni Verz. d. Oxf. H. 53, b, 11.

शरद्विहार (शरद् + वि०) m. *Herbstvergnügen, — Belustigung* Verz. d. Oxf. H. 145, a, 40.

शरद्वीप m. N. pr. einer Insel HARIV. 1215. nach NILAK. = जलद्वीप.

शरधान m. pl. N. pr. eines Volkes VARĀH. BRH. S. 14, 26. श्वधान MĀRK. P. 58, 44.

शरधि (1. शर + धि) m. Pfeilbehälter, Köcher P. 3, 3, 93. Schol. H. 782. VIKR. 18. देवं जलधि शरधिम KuVALAJ. 105, b.

शरनिवास m. und शरनिवेश m. gaṇa लुभादि zu P. 8, 4, 39.

शरन्मेघ (शरद् + मेघ) m. eine herbstliche Wolke Spr. (II) 3462.

शरपञ्जर (1. शर + पञ्ज) n. das aus Pfeilen gebildete Ruhebett eines Gefallenen oder schwer verwundeten Kriegers Buāg. P. 1, 9, 25. Vgl. वीरशय fgg.

शरपर्णी (1. शर + पर्णा) f. eine best. Pflanze P. 4, 1, 64. Schol.

शरपुङ्ख 1) m. = पुङ्ख 1) Suçr. 1, 25, 1. VĀGĀN. 25, 33. — 2) f. स्त्री eine best. Pflanze, vulgo उन्काली NIG. Pr. ähnlich der Indigopflanze Buāg. VAPR. ebend. (m. ÇKDr. nach ders. Aut.). = सूर्यवंशी RĀGĀN. ebend.

शरपुच्छ (1. शर + पुच्छ) adj. f. स्त्री P. 4, 1, 55. VĀRTT. 2.

शरबन्ध m. s. u. बन्ध 1) am Ende, wo noch R. GORR. 1, 4, 108 hinzufügen ist.

शरभ UNĀDIS. 3, 122. m. 1) ein best. Thier (nach den Comm. und in späteren Büchern öfters ein fabelhaftes achtbeiniges Wild, ein gefährlicher Feind des Löwen und Elephanten) AK. 2, 5, 11. TRIK. 2, 5, 2. H. 1286. MED. bh. 21. VS. 13, 51. AIT. B. 2, 8. शरभो न चेतो ऽति दुर्गाप्येषः AV. 9, 5, 9. ÇAT. Br. 1, 2, 2, 9. ÇĀNKH. Çr. 16, 3, 14. 12, 13. Ind. St. 1, 279. dem Hirschgeschlecht zugezählt KARAKA 1, 5, 6. Suçr. 1, 200, 9. 2, 412, 3. MBH. 3, 12244. 15629. HARIV. 4596. R. 2, 29, 3. 7, 7, 20. 23, 5, 5. MEDH. 53. VARĀH. BRH. 27 (25), 6, 10. COLEBR. Misc. Ess. 2, 365. fg. KATHĀS. 42, 5. Buāg. P. 3, 10, 21 (एकशफ). 4, 6, 20. 8, 2, 20. 10, 10. PĀNĀR. 1, 6, 24. 7, 27. अष्टपादः शरभः (अष्टौ पादौ विषयदेशं प्रति गतिसाधनानि इन्द्रियाणि यस्य स शरभः NILAK.) सिंहाती MBH. 3, 10665. शरभाक्तसिंहेव मक्ती गिरिकन्दरा 7, 28. अष्टपादार्धनयनः शरभो वनगोचरः 12, 4291. fgg. HARIV. 9383. MĀRK. P. 8, 150. Verz. d. B. H. No. 897. विपत्तीकृत्य शरभान्पातयन्पर्वतोपमान् KATHĀS. 94, 11. उत्पादका न बक्वः कवयः शरभा इव BĀNABHĀṬYA in Z. d. d. m. G. 25, 455. शरभकुलमजिह्वं प्रोद्धरत्यम्बु कृपात् R. 1, 23 (schwerlich = शलभ). बन्धकीपद्मशरभमूलिकागुर्विषीतनात् । प्रज्ञा नृपेण चादेया MĀRK. P. 27, 20; vgl. मनस्विन् = शरभ. Çākjamuni als शरभ Vājap.